

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.511 van 26 september 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 11 juli 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. LATEUR, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VEREEKEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“U werd op 5 juni 2008 in het Engels gehoord op het Commissariaat-generaal van 8u55 tot 11u. Uw advocaat, mr. Lindemans, was gedurende het hele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Albanese nationaliteit en woonde u in Tirana. U bent echter geboren in Prishtina, Kosovo. Uw moeder is een rooms-katholieke Servische uit Belgrado (Servië) en uw vader een moslim uit Tirana. Sinds 2003 bent u sympathisant van de Democratische Partij (DP). Omwille van haar afkomst en religie werd uw moeder door haar schoonfamilie niet aanvaard. Net als uw moeder en uw jongere broer werd u geslagen door uw vader en diens familie. Als gevolg van de fysieke mishandelingen scheidde uw moeder in 2004 van uw vader en keerde zij met uw jongere broer terug naar Belgrado. U bleef in Albanië en uw problemen verergerden. U werd door de familie van uw vader zelfs gedwongen het ouderlijke huis te verlaten. Het fysiek geweld door uw familie bleef aanhouden. In 2004 meldde u uw problemen bij de politie in Tirana. De politie had hierop een onderhoud met uw vader. U weet niet wat er toen gezegd werd, maar na het gesprek riep uw vader u bij hem en lichtte hij zijn familie in. Omdat u uw familie niet langer vertrouwde en uit vrees voor nog ergere problemen verliet u op 13 april 2008 Albanië.

Op 15 april 2008 asiel vroeg u hier asiel aan. Na uw gehoor op het Commissariaat-generaal hebt u de eerste bladzijde van uw Albanees internationaal paspoort doorgefaxt.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u niet hebt aangetoond dat uw moeder Servische is. Zo hebt u geen enkel document voorgelegd waaruit de Servische afkomst van uw moeder blijkt. Nochtans werd u in de loop van het gehoor op het Commissariaat-generaal meermaals gewezen op het belang van zo'n documenten en werd u meermaals gevraagd kopies van deze documenten over te maken (CGVS, p. 5,6, 13-14). U verklaarde vanuit België telefonisch contact te hebben met uw moeder, die in Belgrado zou verblijven, en antwoordde steeds instemmend wanneer u werd gevraagd deze documenten over te maken. Tot op de dag van vandaag hebt u echter nagelaten ons deze te bezorgen. Over het enige document dat u wel hebt overgemaakt per fax, een kopie van de eerste bladzijde van uw internationaal Albanees paspoort, dient te worden gesteld dat het grotendeels onleesbaar is en er sowieso niets kan uit worden afgeleid over de afkomst van uw moeder. Verder moet vastgesteld worden dat, hoewel uw moeder een Servische uit Belgrado zou zijn, zij net als haar ouders een Albanese naam draagt. Hiermee geconfronteerd ontkende u dat Lala Frok en Duka Prenā Albanese namen zijn (CGVS, p.13). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie als bijlage aan het administratief dossier werd gevoegd, blijkt echter dat Lala, Duka, Prenā en Frok Albanese namen zijn. Verder verklaarde u aan de universiteit in Tirana enkel les gekregen te hebben van Albanezen, u zou geen les gekregen hebben van Serviërs. Eén van uw professoren heette "Donjan Lala". Geconfronteerd met het feit dat de familie van uw moeder ook "Lala" heet en volgens uw beweringen Servisch is, stelde u dat uw professor "Lalay" heette (CGVS, p.6 en p.13). Dergelijke verklaring kan niet weerhouden worden aangezien u zelf "Lala" schreef (CGVS, p.17). Bovendien is het uiterst opmerkelijk dat u geen enkele kennis hebt van de Servische taal. Zelfs eenvoudige woorden en uitdrukkingen als "goedendag", "water", "brood" of "mijn naam is" kan u niet in het Servo-kroatisch zeggen (CGVS, p.7). Ook is het niet aannemelijk dat u, ondanks de beweerde afkomst van uw moeder en ondanks het feit dat u aanvankelijk aangaf zelf ook katholiek te zijn (CGVS, p. 1), blijkbaar niet weet dat de meerderheid van de Servische bevolking orthodox is (CGVS, p. 14). De geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u problemen zou gekend hebben omwille van de Servische afkomst van uw moeder komt door bovenstaande vaststellingen op de helling te staan.

Hoe dan ook dient vastgesteld te worden dat de problemen die u kende met uw vader en diens familie (slaan en uit huis gezet worden) louter interpersoonlijk (tussen privé-personen) en eventueel gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard zijn. Bovendien moet opgemerkt worden dat uit uw verklaringen niet kan afgeleid worden dat u naar aanleiding van voornoemde problemen met uw familie of in geval van een herhaling van dergelijke feiten na een eventuele terugkeer naar Albanië geen beroep had/zou kunnen doen op de plaatselijke of hogere autoriteiten in uw land. U heeft immers nooit problemen gekend met de politie of andere autoriteiten in Albanië (CGVS, p.5). Toen u in 2004 naar de politie bent gegaan om de fysieke mishandelingen aan te geven heeft de politie wel degelijk actie ondernomen, meer bepaald door uw vader aan te spreken. Uw verklaring nadien niet meer naar de politie gegaan te zijn omdat de politie 'niets doet' kan niet in overeenstemming worden gebracht met het feit dat de politie een onderhoud had met uw vader (CGVS, p.9-10). Het (nog) niet oplossen van uw problemen kan in casu te wijten zijn aan verschillende oorzaken, zonder dat hieruit zonder meer de onwil tot het bieden bescherming vanwege de betrokken overheden kan worden afgeleid. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat uw moeder blijkbaar probleemloos van uw vader kon scheiden (CGVS, p.12).

Verder hebt u geen elementen aangehaald waaruit blijkt dat u uw beweerde moeilijkheden niet kon ontlopen door u elders in Albanië te vestigen. Met uitzondering van de familie en enkele naasten van uw vader had u geen problemen met anderen (CGVS, p.8). Uw verklaring dat uw familie te weten zou komen dat u elders in Albanië zou wonen is niet afdoende (CGVS, p.10). Uw problemen overstijgen duidelijk het lokale niveau niet.

Ten slotte kan worden vermeld dat het feit dat u zo lang heeft gewacht voordat u naar België vertrok om hier asiel te vragen – uw problemen verergerden sinds de scheiding van uw ouders in 2004 – twijfels doet rijzen met betrekking tot de ernst van uw ingeroepen vrees. Uw verklaring niemand gevonden te hebben om u weg te brengen is in dit opzicht niet afdoende (CGVS, p.11).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.1. In wat kan worden beschouwd als een enig middel herhaalt verzoeker in wezen zijn asielrelaas en wordt voorts gesteld dat Albanië een klein land is waarbinnen het voor hem onmogelijk is zijn problemen te ontvluchten. Hij benadrukt geenszins een economische vluchteling te zijn en betoogt dat hij in Albanië gemakkelijk werk kan vinden moest zijn situatie niet bemoeilijkt worden door zijn vader en diens familie. Ten slotte stelt hij geen documenten te kunnen voorleggen omdat deze zich in Albanië bevinden en het voor hem onmogelijk is deze documenten te bekomen. Het enige document dat hij wel kan voorleggen is een kopie van zijn Albanese paspoort.

2.2. Uit de bewoordingen van het middel kan worden afgeleid dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (R.v.St., nr. 163.124, 4 oktober 2006; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen daarvoor niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204).

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker grotendeels voorbijgaat aan de motieven van de bestreden beslissing. Deze vinden steun in het dossier en hebben betrekking op de kern van het asielrelaas, meer bepaald op het feit dat hij niet heeft aangetoond dat zijn moeder Servische is, dat de problemen met zijn vader en zijn familie louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk zijn, dat hij niet heeft aannemelijk gemaakt dat hij in geval van problemen zich niet zou kunnen beroepen op bescherming in zijn land van herkomst, hetgeen een voorwaarde is opdat zou zijn voldaan aan de criteria om te worden erkend als vluchteling dan wel om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen, dat zijn problemen het lokale niveau niet overschrijden, dat verzoeker geen elementen heeft aangehaald waaruit zou blijken dat hij zijn problemen niet zou kunnen ontlopen door zich elders in Albanië te vestigen en dat het feit dat hij zo lang heeft gewacht voordat hij naar België vertrok en asiel heeft gevraagd twijfels doet rijzen met betrekking tot de ernst van zijn vrees. In zoverre verzoeker het gros van deze motieven ongemoeid laat, is de Raad van oordeel dat ze als niet betwist en vaststaand kunnen worden beschouwd.

2.5. Verzoeker stelt thans dat het voor hem onmogelijk is om documenten te bekomen. Zoals reeds in de bestreden beslissing werd gesteld, werd verzoeker meerdere malen aangemaand om stukken over te maken die de Servische afkomst van zijn moeder aannemelijk zouden maken. Aangezien het om essentiële stukken gaat die de kern van het asielrelaas betreffen is het niet onredelijk om te verwachten dat verzoeker een ernstige inspanning onderneemt om de nodige stavingstukken te verzamelen. Samen met de

verwerende partij moet worden vastgesteld dat verzoeker verklaarde vanuit België telefonisch contact te hebben met zijn moeder, die in Belgrado zou verblijven, en steeds instemmend antwoordde wanneer hem werd gevraagd deze documenten over te maken, zodat hij thans niet zonder meer kan stellen dat het onmogelijk is documenten te bezorgen omdat deze zich in Albanië bevinden. Het enige stuk dat door verzoeker werd voorgelegd (en opnieuw bij het verzoekschrift werd gevoegd) is een faxkopie van de eerste bladzijde van zijn paspoort die, zoals reeds gesteld in de aangevochten akte, onleesbaar is en overigens niet dienstig kan worden bijgebracht om de afkomst van zijn moeder aan te tonen. Het feit dat verzoeker geen documenten voorlegt waaruit de Servische afkomst van zijn moeder blijkt, samengelezen met de andere bevindingen van de verwerende partij omtrent het feit dat de naam van verzoekers moeder Albanees is, dat hij geen enkele notie heeft van de Servische taal en dat hij er niet van op de hoogte is dat de meerderheid van de Servische bevolking orthodox is, ondermijnt volledig de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen dat de problemen die hij heeft gekend hun oorzaak zouden vinden in de Servische afkomst van zijn moeder.

2.6. Voorts, voor wat betreft verzoekers standpunt dat hij zich niet elders in Albanië kan vestigen omdat het land te klein is, stelt de Raad vast dat verzoeker dit argument reeds deed gelden bij de verwerende partij, die terecht oordeelde dat dit niet afdoende is, temeer nu verzoeker niet aantoonde dat zijn problemen met zijn familie niet louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk zouden zijn en hij verklaarde nooit problemen te hebben gekend met de Albanese autoriteiten. Artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet stelt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade, en van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land verblijft. In het dossier zijn geen gegevens bijgebracht waaruit zou kunnen worden afgeleid dat dit in casu niet het geval zou zijn.

3. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verwerende partij op grond van de hierboven weergegeven motivering genoegzaam tot de conclusie is kunnen komen dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat in zijn hoofd een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin dan wel -gelet op het feit dat geen andere elementen worden bijgebracht dan deze die het asielrelaas constitueren- een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen. Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 26 september 2008 door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

A. WIJNANTS.